
LECTOR BENEVOLE!

MOSEN MENDELSSOHN, genere
Hebraeum, nunc temporis Beroli-
ni, Borussiae metropoli, degentem,
aetate nostra inter primi subsellii
Philosophos locum obtinere is so-
lum in dubium vocaverit, qui scri-
pta ejus Philosophica aut non legit,

A 2

aut

aut non intellexit. Germaniam universam, Angliam, Hollandiam, Galliam, testes appello.

Ab eo inde tempore, quo mediocritas mea cum Magna immortalis hujus Viri Anima arctiori coepit jungi consuetudine, major me tanti Philosophi tenet reverentia, quam ut eum non nisi per Eruditos Teutonici idiomatis gnaros intelligi paterer, neque quibusvis universi eruditi Orbis Viris legendum sisterem. Quia porro causae subsit, cur in traducendo non eundem, quem editio germanica tenuit, ipse quoque

que secutus sim ordinem , paucis
hisce tibi palam factum volebam :

Editio germanica duos nonnisi
ejusdem operum sistit tomos , qui-
bus titulus : *Moses Mendelssohn's*
philosophische Schriften, inscribitur.
Prodiit in lucem ejusdem Autoris
liber singularis hisce *Scriptis Phi-*
losophicis neutiquam insertus , cui
titulus germanicus *Phaedon, sive*
de Immortalitate Animae, praefigi-
tur. Manuscriptum ejus germani-
cum *de Immaterialitate Animae*,
nuspam adhuc locorum typis ex-
cufum prae manibus habeo. Ad haec

celeberrimum ejusdem Opus germanicum, pro quo propositum ab Academia Berolinensi Praemium acceperat, *de Evidentia in rebus Metaphysicis*; atque alia quoque ejus Opuscula partim manuscripta, partim diversis Eruditorum Actis inserta; uti et commercium litterarum cum Viris eruditis, quorum difficultates circa diversas materias egregie resolvebat; haec omnia Orbi Erudito, sermone cuivis Eruditorum usitato, non proponere, pro ea, qua in immortalem hunc Virum feror, observantia religioni mihi eram ducturus. Qua de causa non abs

re facturum me judicabam, si opera ejus omnia in plures, eosque minores tomulos divisa repetitis sisterem vicibus; ut sic et eminentium confulerem oculis, et varietatis gratiam legentium animis tanto redderem suaviorem.

Siquid mediocritatis meae uspiam adnexum repereris, non illud vulgaris aurae captandae gratia per me factum putes, velim. Dabis id potius meo in Philosophicis ardori, cui vix ullus unquam temperaverit, qui in tantam, quanta MENDELSSOHNI Mens est, sublimitatum sca-

ruriginem offendendi nactus fuerit
opportunitatem.

Aequi interim, bonique confu-
le meam, si non in traducendo exa-
ctitudinem, benevolam saltem *omne*
Bonum meae cumprimis Patriae
Filiis communicandi promtitudi-
nem; et Vale!

J. G.

DE